

den af Folketinget i den ordinære Rigsdagssamling 1919—20 vedtagne Skikkelse, dog med følgende Ændringer:

Til § 2.

I sidste Stykke er tilføjet, at de for Købstæderne i Loven fastsatte Regler og-saa gælder for Flækkerne i de sønderjydske Landsdele, jfr. det i Landstinget den 9. Novbr. 1921 fremsatte Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele.

Til § 3.

I en til den 2den Ædruelighedskommission afgivet Erklæring angaaende de saakaldte alkoholfri Drikke, navnlig med Hensyn til Lagringens Indflydelse paa Alkoholindholdet, har Statsprøveanstalten udtalt, at den overvejende Del af de alkoholfri Drikke fremstilles af de samme Raastoffer, der finder Anvendelse i Alkoholgæringsindustrien.

Vanskeligheden ved Fremstillingen bestaar i at forhindre, at Produkterne kommer til at indeholde for meget Alkohol. For Øllets og Vinens Vedkommende naar man let til et tilfredsstillende Resultat i den Henseende, idet man ganske simpelt lader Alkoholgæringen forløbe helt ud, og derpaa fjerner den dannede Alkohol ved Destillation.

Anderledes stiller Forholdene sig ved de Drikke, til hvis Fremstilling der anvendes Frugtsaft (Most og Limonade), idet det i Praksis er umuligt at tilberede den færdige Drik uden at undgaa en begyndende Gæring af Saften, hvilket atter er ensbetydende med, at disse Drikke altid kommer til at indeholde en ringe Mængde Alkohol. I de Lande, Svejts og Tyskland, hvor man — Anstalten bekendt — er naaet længst frem med Arbejdet for

en Regulering af Handelen med disse Varer, har man taget Hensyn til dette Forhold ved at opstille følgende Definition: „Ved en som „alkoholfri“ betegnet Drik forstaas en saadan, der ikke indeholder mere end 0,5 Volumenprocent Alkohol.“ Denne Fordring kan Fabrikanterne med Lethed opfylde.

Faren for, at der ved en Eftergæring dannes Alkohol i disse Drikke, er ikke stor, idet Teknikken dels i Pasteuriseringen, dels ved Tilsætning af de i de forskellige Lande tilladte Konserveringsmidler har Midler i Hænde til at forhindre, at en Eftergæring, hvorved der dannes Alkohol, finder Sted. Opstaar der en alkoholdannende Eftergæring, skyldes det en mindre omhyggelig Behandling af Varen.

Under Hensyn til det af Statsprøveanstalten saaledes udtalte, til hvilket Ædruelighedskommissionens Beværterlovsudvalg har sluttet sig, har man anset det for rettest i § 3 som nyt 2det Stykke at indsætte en Bestemmelse om, at en Drik, der kun indeholder $\frac{1}{2}$ Rumprocent Alkohol eller derunder, ikke skal henregnes til stærke Drikke i Lovens Forstand.

Til § 7.

Det tidligere Lovforslags 6te—9de Stykke er udgaaet, efter at de deri indeholdte Regler er givet ved Lov Nr. 151 af 1. April 1921 om nogle Politiforholdsregler vedrørende Beværtninger og Gæstgiverier.

Til § 47.

Af Hensyn til de indgribende Ændringer, som Lovforslaget medfører i den bestaaende Tilstand, f. Eks. § 21 om Overbevillingsnævnet og § 27 om Bevillinger som Adkomst til Forhandling af stærke Drikke, maa man anse det for rettest, at Loven ikke træder i Kraft før den 1. Januar 1923.